

KUOLLUT LIKVIDAATTORUUS JA ELÄVÄ „RETSH“

Likvidaattorien „Zhivaja Zhizn“ lehden ensimmäisessä numerossa on julkaistu L. M:n⁷⁹ artikkeli „Vanhasta aiheesta“. Puhumme toisella kertaa tuon innostuneen tekijän pikkumaisista menetelmistä, tekijän, joka kiiruhtaa „tarttumaan“ Kautskyn „takinliepeeseen“ väittelyssä, jota Kautsky käy R. Luxemburgia vastaan. L. M. turvautuu taas liberaalien vanhaan menetelmään — paisuttaa *tuollaista* väittelyä, kuvaa sen periaatteellisesti tärkeäksi ja samalla *ei puhu yhtään mitään* saksalaisten opportunistien (reformistien) kannasta!

Hra L. M:sta on mieluisaa pidellä kiinni Kautskyn takinliepeestä, mutta „saksalaisesta sosialidemokraattisesta kirjallisuudesta“ puhuessaan hän katsoo edullisemmaksi olla vaiti — kaiketi vaatimattomuudessaan — L. M:lle ja „Zhivaja Zhiznille“ sukua olevien reformistien äärettömän laajasta ja periaatteellisesti todella oleellisesta kirjallisuudesta.

Toistamme, että puhumme siitä joskus toisella kertaa.

L. M. ihan väen vängällä, kuten sanotaan, sotkee saksalaiset Venäjän asioihin. Ja näistä asioista „Zhivaja Zhiznin“ ensimmäinen numero toitottaa L. M:n suulla seuraavaa:

...käymättä taistelua yhdistymisvapauden puolesta „venäläiset työläiset eivät voi päästä siitä sietämättömästä tilanteesta, mikä pakottaa heidät hyörimään kuin hullunmyllyssä, kuluttamaan aika ajoittain toistuviin samanluontoisiin joukkoesiintymiisiin suunnattomasti voimia, mitä ei korvaa niiden aiheuttama järjestyneisyyden kasvu ja vallattujen poliittisten asemien lujittuminen“. Eturivin proletaarien ponnistukset (kirjoittaa L. M. eturivin *liberaalien mietteitä* tulkiten) on suunnattava siihen, „että työväenluokasta tulisi sellainen, joka kykenee käymään otteluja ja saavuttamaan voittoja ei ainoastaan yksipäiväisten lakkojen alalla, vaan kaikilla muillakin aloilla“.

Näihin sanoihin sisältyy työväenpuolueen likvidoidijien koko „opin” olemus. „Hyöriä kuin hullunmyllyssä” — nämä sanat tulevat kuuluisiksi. Ne olisi painatettava „Zhivaja Zhiznin” jokaisessa numerossa ja tehtävä koko lehden edustaman suunnan tunnukseksi. Sellainen se on — likvidaattorien „tunnus”!

Noina „muina aloina” eikä hullunmyllyssä hyörimisenä ratkiviisas L. M. pitää nähtävästi anomuksia? Sanokaa vain suoraan, hyvät herrat, älkää kainostelko!

Ja sitten on „Retsh”, todella *elävä* lehti, joka ei puolusta likvidaattoruuden kuollutta opinkaavaa, vaan reaalisia luokkaetuja (tietysti vain porvariston eikä proletariaatin luokkaetuja). Verratkaa „Retsh” lehden heinäkuun 6 päivän numeron pääkirjoitusta noihin „Zhivaja Zhiznin” heinäkuun 11 päivän numerosta otettuihin lainauksiin.

Mainittuaan, että vuonna 1905 työväenliike „oli kansallista, mutta vuonna 1913 luokkaliikettä”, „Retsh” lehden pääkirjoitus toistaa ihastuksen hurmassa likvidaattorien hyökkäilyjä „lakkointoilua” vastaan, se toistaa likvidaattorien väitteitä, että muka „työläiset voivat ja heidän tulee taistella sanan-, kokoontumis- ja liittoutumisvapauden puolesta ei yksistään lakoilla, vaan muillakin mutkallisimmilla (sillä tavalla!) poliittisilla keinoilla”.

Tietenkin liberaalit ovat L. M:n tavoin vaatimattomasti vaiti siitä, mitä nämä „mutkalliset” keinot oikein ovat. Mutta sen sijaan liberaalit sanovat suoraan, että liittoutumis- y. m. vapauksien voimaan saattamisen jälkeen heidän vakaumuksensa mukaan tulee mahdolliseksi „*vakavan taistelun käyminen* kaaosmaisissa ja teollisuudessa epäjärjestystä aikaansaavia satunnaisia lakkoja vastaan” (sama „Retshin” pääkirjoitus).

Tohdimme vain huomauttaa, että nyt kaikki ovat tunnustaneet tosiasiaksi sen, että on noussut jopa puhtaasti taloudellistenkin lakkojen uusi aalto. Mikään ei ole sen naurettavampaa ja surkeampaa kuin „satunnaisuudesta” puhuminen tässä yhteydessä.

Mutta liberaalien luokkakanta on selvä. Jokainen työmies ymmärtää heti heidän kantansa, huomaa heti noiden „mutkallisia” keinoja koskevien hämärien fraasien takaa porvariston edut. Elävä sanomalehti „Retsh” ilmentää porvariston etuja. Kuollut likvidaattoruus laahustaa „Zhivaja Zhiznin”

palstoilla avuttomana liberaalien perässä ja osaamatta sanoa mitään tarkkaa ja selvää „muista aloista” vain vihoittelee ja sättii: „hyöritään muka kuin hullunmyllyssä”...

Kuulu ja samalla häpeällinen tunnus, johon likvidaattorit ovat puheissaan päätyneet!

*„Rabotshaja Pravda” № 10,
heinäkuun 24 pnä 1913
Allekirjoitus: P. O s i p o v*

*Julkaistaan „Rabotshaja Pravda” lehdessä
tekstin mukaan*
